

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXVII. ročník

číslo 11/listopad 2021

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	12.00	každou 3. neděle v měsíci deskohrátky
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
Pondělí	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 1. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Čtvrtek	15–17	úřední hodiny faráře (předchozí tel. domluva doporučena!)
Pátek	16–18	dorost (mladší i starší)
	18.00	mládež
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	Úvaha nad 2. listopadem	14
pravidelný sborový program		(Památkou zesnulých)	
Staršovstvo	3	Den válečných veteránů	14
zápisy z posledních schůzí		Zamyšlení k adventu	15
Prosba o pomoc	4	Adventní biblická	16
Radostně oznamujeme:	5	pozvánka	
Filoména a Matylda		Nová rubrika	17
23. sborová dovolená	6	Rozhovory aneb Hádej s kým	
Mission completed		Potravinová banka	19
Modlitba za domov	7	Adventní atmosféra	20
David na Dobříši – dost dobrý!	8	pozvánka	
MLádež	9	Obchůdek Jednoho světa	21
po stopách zaniklých osad		Žonglování s pěti míčky	21
Volby, které mně radikálně	10	Spokojený pohled zpět i dopředu	22
změnily život		Těm z vás, kteří jste ho znali	22
hEaVEN	12	† Jan Bísek	
Díky za „zahradnické společenství“	13	Rozrost/Křesťanství	22
Podzimní	13	Kontaktní informace, tiráž	23

STARŠOVSTVO

ZÁPIS Z 819. SCHŮZE STARŠOVSTVA (II. 10. 2021)

Přítomni: Tomáš Bedrník, Lukáš Drápal, Tadeáš Friedrich, Lída Holá, Iva Jungwirthová, Lubor Kolář ml., Michaela Trinity Mazná, Jaroslav Pechar, Tomáš Plhák, Marie Procházková, David Blaf Slabý, Jana Včelička Stralczyňská, Jan Jeroným Zvánovec.

Nově zvolené staršovstvo se sešlo 11. října 2021. JFP zahájil schůzi modlitbou a biblickým úvodem o Eliášovi a pomoci anděla v době Eliášova vyhoření.

Zvažovali jsme *organizaci večere Páně*. Jeden kruh s vyjitím až na ulici nebyl příliš praktický z hlediska délky kola, zimy, přítomnosti malých dětí a nedělky – zůstaneme u ustálené praxe 2 až 3 kola. JFP zajistí další konvici na víno, abychom mohli vysluhovat oběma směry s využitím kalíšků.

Za *kurátora* sboru byl zvolen *Jan Jeroným Zvánovec* 11 ze 13 platných hlasů, *místokurátorem* byl zvolen *Tomáš Bedrník*. Do náročné funkce přejeme oběma mnoho sil a Božího požehnání. Dále proběhla volba předsedy staršovstva (Jan Jeroným Zvánovec) a zapisovatele (Lukáš Drápal). Pravidelné schůze staršovstva jsme přesunuli na první pondělí v měsíci.

David Slabý představil *nové počítačové systémy*, které zjednoduší komunikaci a umožní digitalizaci řady procesů i dokumentů a zefektivní tak práci staršovstva.

Návrh, aby byli na všechny schůze *zváni náhradníci*, nebyl přijat – i s ohledem na to, že tento postup nedoporučuje seniorátní výbor.

Staršovstvo dále děkuje Janě a Karlovi Stralczyňským za koupi nového koberce u vchodu – všichni jsme s ním velmi spokojeni.

Noc literatury, která se konala v kostele 22. září, navštívilo v 8 skupinkách přibližně 40 lidí.

Autorkou letošní *vánoční hry* je Ester Simona Brandejsová. Instrumentace vánoční hry se ujali Pavla a Martin Cohenovi, Daniel Pinc povede hudební zkoušky a bude dirigentem.

Přijali jsme za člena sboru Vojtěcha Pince.

ZÁPIS Z 820. SCHŮZE STARŠOVSTVA (I. 11. 2021)

Přítomni: Tomáš Bedrník, Lukáš Drápal, Tadeáš Friedrich, Lída Holá, Lubor Kolář ml., Michaela Mazná, Jaroslav Pechar, Tomáš Plhák, Marie Procházková, David Slabý, Jan Jeroným Zvánovec. Omluveni: Iva Jungwirthová, Jana Stralczyňská.

Jako hosta jsme uvítali nového člena sboru Vojtu Pince, který s námi vyslechl Tadeášovo duchovní zamyšlení na téma trpělivosti inspirované veršem 2. Tesalonským 3,5: „Pán nechť řídí vaše srdce k Boží lásce a k trpělivosti Kristově.“

Staršovstvo zvolilo na čtyřleté období *poslance na konvent* pražského seniorátu: Jana Jeronýma Zvánovce a Lukáše Drápala, a k nim na stejné období dva

náhradníky, jako první Michaelu Maznou a jako druhého Tadeáše Friedricha. Nejbližšího konventu 13. listopadu, který se koná v nuselském sboru, se podle plánu účastní Jaroslav Pechar (z titulu branického faráře), Jan Jeroným Zvánovec a Tadeáš Friedrich.

Staršovstvo se dále zabývalo zejména *rozdělením odpovědnosti* ohledně sborových záležitostí, aby byly všechny jeho péči dobře pokryty. V této činnosti bude pokračovat i na následující schůzi.

Přípravě *rekonstrukce* se v současnosti věnuje tým pod vedením Tomáše Bedrníka, kterému pomáhají David Slabý, Jan Jeroným Zvánovec a mimo staršovstvo Ladislav Matkovský. Jsme *ve fázi rozjezdu výběrového řízení*. To je komplikováno současnou situací na stavebním trhu, kdy se ceny stavebnin vyvíjí nepředvídatelně a rychle. Pokud máte odborné znalosti z oblasti výstavby, nebo někoho s takovými znalostmi znáte, dejte, prosím, vědět. Současný tým uvítá možnost dalších konzultací.

Lída Holá se snaží *zbavit náš sbor přebytečného trezoru* (1 metr výška, šířka i hloubka zhruba 66 centimetrů). Pokud byste měli zájem (za odvoz!), ozvěte se jí co nejdříve. Již je nabídnutý i ve veřejné inzerci.

Marie Procházková, Michaela Mazná, Jan Jeroným Zvánovec a Jaroslav Pechar budou *udržovat pravidla ohledně využívání kostela a Evenu*, aby odpovídala aktuálnímu vybavení a včas zohledňovala problematické jevy (typicky částečně zanedbávaný úklid). Zároveň budou dbát i na dostatečnou propagaci těchto pravidel. Podněty k pravidlům, k vybavení budov i podněty k drobným opravám směřujte zejména na první tři zmíněné.

Děkujeme Alešovi Jelínkovi za opravení jižní branky na zahradu. ■

PROSBA O POMOC

Milí čtenáři,

jak víte, já i Jarka Pecharová fungujeme jako „redaktorky“ Brány. Může se zdát, že na vydávání měsíčníku oproti dennímu či týdennímu tisku nic není a že se vše dá zvládnout v den uzávěrky. Přiznávám, ne vždy je dostatek času a sil na „vyšperkování“ Brány k naší spokojenosti. Obě dvě se snažíme do Brány shánět příspěvky, fotit na různých akcích sboru a přesvědčujeme vás k tomu, abyste se do psaní příspěvků také zapojili – největší podíl práce má v tomto ohledu Jarka, které tímto velice děkuji. Naše síly ale nejsou neomezené a poslední dobou cítíme jistou únavu a pocit, že Brána funguje tak trochu samospádem, mi vůbec

nedělá radost. Velmi často nás trápí tak malý počet příspěvků, že Bránu odsou-
váme o týden a někdy spojujeme i dva měsíce dohromady (vyjma letního čísla,
které je takto vydáváno úmyslně).

Rozumím stydlivosti i pocitu, že neumíte psát nebo nevíte, co psát. Není po-
třeba posílat článek na několik stran. Budeme rády i jen za nápad či téma, o nichž
si myslíte, že by se do Brány hodily. Můžete posílat i fotografie či obrázky, které
mají spojitost s našim společenstvím.

Nejvíce by naší redakci pomohl další člověk, který by se spolu s námi (mnou
a Jarkou) věnoval článkům a příspěvkům. Zároveň si myslíme, že bychom spolu
s novými tvářemi redakce Bránu osvěžily a zpestřily.

Brána má dobře nakročeno a já věřím, že s vaší pomocí nezabloudí do slepé
uličky, ale dostane se z kostrbaté cestičky na dobrou cestu bez výmolů a kamení.

Katka Winkelhöferová
šéfredaktorka Brány

Moji milí čtenáři Brány,

jako každý měsíc, i tento dva dny před uzávěrkou nejsou příspěvky, i když pra-
videlně žádám o pomoc. Vaše odpovědi jsou sice různé, ale většinou vyzní stejně –
zamítavě. Zarmoutilo mě, že moje prosba byla dokonce označena za obtěžování.

Pokud chcete Bránu číst každý měsíc, moc prosím, pište, pište, pište.

V lásce J. P.

RADOSTNĚ OZNAMUJEME:

Do rodiny Lukáše a Zuzany Drápalov-
ých se 4. 10. narodila **Filoména**.

Do rodiny Tomáše a Adély Bedrníkových
se 10. 10. narodila **Matylda**.

Přejeme mnoho zdraví, sil a Boží blízkost.
redakce Brány

23. SBOROVÁ DOVOLENÁ

Mission completed

Do léta je sice ještě daleko, ale až se srpen zeptá, co jsme dělali na podzim, můžeme snad říct, že jsme nelenili.

Ve dnech 23. a 24. října jsme ve třech (Zdenka Kučerová, Marta Olexová a já) vyrazily hledat místo na další, v pořadí již třiadvacátou sborovou dovolenou. Volba tentokrát padla na oblast Krušných hor, které nejsou daleko od Prahy a kde jsme ještě na „sborovce“ nebyli. V doposud neprobádaném území jsme vytipovaly několik penzionů, což při počtu našich účastníků a snaze o uchování rozumné cenové hladiny není úplně snadná záležitost.

V sobotu jsme navštívily lokalitu Jáchymov Nové Město, ve které se nachází penzion, či lépe řečeno soustava penzionů (jde celkem o pět téměř sousedících objektů s různými názvy, ale jedním vlastníkem), s trochu tajemným souhrnným názvem *Horské středisko PAM*.^{*} Naši počáteční domněnku, že se pod tímto názvem skrývá oddělení Práce a mzdy, uvedl na pravou míru majitel pan Jedlička, který prozradil, že jde o počáteční písmena jmen jeho rodičů, Petra a Marie. Také název Nového Města byl tak trochu chyták – je to vlastně malá horská vesnička obklopená lesem a tvořená jedinou silnicí v nadmořské výšce přes 900 metrů, odkud je nádherný výhled na údolí Jáchymova a na Klínovec.

Druhý den, tedy v neděli, nás laskavá paní provozní z PAMu zavezla okružní jízdou na Klínovec s další krásnou vyhlídkou – do blízkého „německého „Špindlu““ Oberwiesenthalu – a nakonec do Božího Daru, kde jsme měly vytipovaný další objekt. Ten nás překvapil spíš nepříjemně: studený postsocialistický interiér, minimální vybavení pokojů, zahrádka u penzionu obsazená majitelovými psy, a tudíž dětem nepřístupná... Do dalšího plánovaného objektu poblíž Božího Daru jsme ani nejely, jeho cena přesahovala naše obvyklé požadavky, a navíc měli stejně na příští dva roky obsazeno.

Jak už asi tušíte, naše volba padla na PAM a jeho přidružené objekty. Kousek nad penziony stává autobus z Karlových Varů a Jáchymova, v jedné z horských chat je cukrárna, všechny pokoje mají vlastní sociální zařízení, k dispozici je venkovní bazének, malá lanová dráha, houpačky apod. pro děti, jídlo bylo dobré a ceny zůstanou, doufejme, přiměřené. Nezvyklé pro nás nejspíš bude rozmístění ve více budovách, ale dobrá zpráva je, že jejich celková kapacita je 140 lůžek, tudíž se tentokrát vejdem bez problémů. Takže **mise splněna**, a dá-li Bůh, těšíme se na viděnou na příští sborové dovolené v Krušných Horách!

Lída Holá

*) Poznámka redakce: <http://hotel-pam.cz>

MODLITBA ZA DOMOV

Způsobů, jak prožít Den české státnosti, je mnoho. Jednou z možností bylo zúčastnit se v novém kostele Krista Spasitele v Praze na Barrandově ekumenické slavnosti, jejímž ústředním tématem byla naděje. Celý pořad byl pod taktovkou České televize, což s sebou přináší specifickou atmosféru mírné nervozity a vzrušení typických pro přímé televizní přenosy. Přesto byla atmosféra celé akce velmi příjemná a důstojná. Pořad provázela Lucie Výborná a velice zdatně jí sekundoval br. farář Jaroslav Pechar.

Rozhovory s lékařkami z první linie, které docházely na covidové oddělení, diskuse o životě ekumenické komunity v Praze-Barrandově nebo zamyšlení biskupa Tomáše Holuba a teologa Pavla Černého byly zajímavé a dokládaly, že je naděje, že Bůh je v každé situaci s námi a vysílá si své dělníky na vinici, kteří pomáhají ve všech dobách a situacích. Ve vysílaných vstupech hovořili i členové našeho sboru žijící v barrandovské komunitě. Hudební doprovod měli mimo jiné i herci Igor Orozovič a Vladimír Javorský.

Ekumenická slavnost je specifický žánr určený k tomu, aby nikoho neurazil, takže duchovní písně a dlouhé modlitby nečekejte. Ale tak je formát těchto pořadů koncipován – aby oslovil – a hlavně spojil co nejširší záběr lidí všech vyznání i bez vyznání. Taková „nízkoprahová“ bohoslužba. Je určená k tomu, aby spojovala, a to se, myslím, tvůrcům i protagonistům povedlo dokonale.

Za vidění rozhodně stojí kostel Krista Spasitele i sám o sobě. Nádherná, jednoduchá moderní architektura plná světla skutečně navozuje velice příjemnou duchovní atmosféru. Vzbuzuje naději, že je živnou půdou a dlouho očekávaným zázemím pro lidi žijící nejen na Barrandově.

Celkově byla návštěva této slavnosti skvělou alternativou k již vyprahlým a vyprázdněným státním oslavám založení našeho státu. Zde byli vidět lidé, kteří vzbuzují skutečnou naději ve společnou budoucnost.

Kdo by chtěl pořad vidět v klidu doma, je v archivu České televize.*

Marie Procházková

*) www.ceskatelevize.cz/porady/14005717478-modlitba-za-domov-2021

DAVID NA DOBŘÍŠI – DOST DOBRÝ!

Dost dobrodružná dorostová dovolená s dávným drsňákem Davidem – tak zněl podtitul letošní podzimní výpravy, která proběhla v datu 27.–31. října jak jinak než na Dobříši. Z původních dvaadvaceti dětí nakonec vlivem říjnových rým a kašlů odjelo sice „jen“ 16, počet vedoucích zato s ubývajícími dětmi a dny do výpravy stoupal – a to je v zásadě dobrá zpráva. Nakonec se nás na výpravě prostrídalo v různých kombinacích šest: kromě mě Hana Bedrníková, Mája Hunalová, Anička Gwen Procházková, Kuba Odlas a Jarda Pechar. Všem patří srdečný dík za přípravu i akčnost během výpravy! Kromě toho patří díky i Ádě a Tomáši Bedrníkovým za nezištnou asistenci s jídlem, přivezením batohů a nakonec také obligátní poděkování Pánu Bohu za ochranu a radost, kterou jsme mohli na výpravě zažít.

Jak je již z názvu patrné, věnovali jsme se především příběhům krále Davida, a tak děti po celou dobu získávaly davidovské dukáty. Hned na počátku museli účastníci najít Betlém a v něm všechny Jíšajovy syny (a dvě dcery!). Podle nich se pak pojmenovaly obě královské družinky – *Růžové Serúji* a *O. S. E. M.* (co je to za zkratku, na to se nás raději neptejte, vžil se pro ně každopádně název *Oslíci*). Nechybělo ani pomazání Samuelem (co na tom, že Samuelův olej voněl spíše po levanduli a byl určen úplně pro všechny, kteří přijeli... ☺).

Společně s Davidem se naučily děti chválit na strunný nástroj – nerozveselovaly ale Saula na citeru, nýbrž skládaly oslavné písně na vedoucí a učily se na ukulele, kterých jsme měli zásluhou dětí, vedoucích i uctyhodné sbírky bratra faráře mraky. Prožili jsme však také společně hořké zjištění, že po zabití Goliáše Saul zahořkl natolik, že se pokusil zabít Davida i jeho věrného přítele a svého syna Jónatana. Měli jsme sice s sebou opravdové kopí, uchýlili jsme se ale raději k vlašťovkám.

Bylo ovšem třeba dát se před Saulem na útěk – a tak jsme se vydali směrem na Starou Huť. Ráno bylo vcelku mrazivé, příjemnila nám ho však zastávka v památníku Karla Čapka, kde jsme se ohřáli, prohlédli si Čapkovu pracovnu a další artefakty a po filmu a krátkém povídání se vydali dále.

Další náročná zkouška nás však čekala před dobytím města Keřla, obsazeného Pelištejci. David se Hospodina dvakrát dotazoval, zda se má pokusit město osvobodit, a dvakrát byl povzbuzen. I my se, tímto povzbuzení, vydali do trosek starého mlýna Plechhamr. Pelištejci jsou však evidentně opravdu ti, kdo pálí mosty, a tak jsme si museli lávku přes náhon postavit sami. Zvládli jsme to úspěšně, dobyli Keřlu a rádi se pozdravili s náhodně procházející partou trempů – a během krátkého rozhovoru zjistili, že jeden z nich je katolický kněz, a proto nejsou překvapeni bandou dětí házejících po sobě míčky uprostřed lesa a vedoucími, kteří je povzbuzují slovy: „Bijte Pelištejce!“ ☺

Davidovská výprava se zkrátka až na několik málo detailů (lehce polní podmínky kuchyně ☺) vyvedla. Odměnou pro děti byl poslední večer u táboráku, během něhož si mohly za dukáty nakoupit kořist rozmístěnou po farní zahradě. Odměna pro vedoucí však teprve čekala – staly se jí nedělní rodinné bohoslužby vedené naším bratrem farářem, během nichž se děti Dobříšským ukázaly v tom nejlepším světle, směle rekapitulovaly Davidův příběh, hlásily se snad úplně všechny a vedoucí měli možnost jen tiše pozorovat, že nakonec všechno není jen marnost nad marnost...

PK

Více fotek najdete na sborovém webu a dorostovém Rajčeti.

MLÁDEŽ

Po stopách zaniklých osad

Po stopách zaniklých osad Českého středohoří – tak zněl tajemný název první víkendové akce nové branické mládeže, jejíž organizace (akce, nikoli mládeže) se chopil Jakub Drápal. V počtu 12 mládežníků jsme se v pátek 8. října vydali na puták směrem na sever, do zaniklé osady Stará Homole. Večer jsme strávili

u ohně a poslechli si úryvek z tematické knihy Jeremjáš – nikoli však z biblické knihy, nýbrž z jejího zpracování z pera Franze Werfela. Přespali jsme ve stanech mezi základy staré stodoly.

Sobotní ráno jsme věnovali poklidnému vstávání a rekognoskaci terénu. Se starými fotkami a několika mapami v rukách jsme se po skupinkách vypravili hledat zbořené domy Staré Homole, objevovat zarostlé sklepy a studně... Stany na sušácích v podobě vysokých kopřiv vyschly a my se mohli vydat na cestu. Užili jsme si vyhlídku z Bukové hory, muzeum obnovující se zubnické železnice i zámecký park ve Velkém Březně, zatímco jsme v pozdním odpoledni po očku pokukovali po výsledcích voleb...

Sobotní noc jsme pak strávili na faře v Ústí nad Labem. K večeri jsme si nedopřáli nic menšího než hostinu z vlastních chlebičků (kdo z vás tohle na putáku zažil?) a po ní jsme si poslechli vyprávění místního faráře Tomáše Juna o jeho práci v ústeckém sboru, který takřka od základů nově vybudoval (ať už se jedná o samotnou budovu, krásnou, ale starou vilu, nebo místní společenství). Nedělní ráno zachovalo kulturu stolování hromadou čerstvých palačinek a po bohoslužbách díkůvzdání jsme ještě stihli výšlap na Milešovku.

Byl to klidný, nenáročný víkend v přírodě, zase jsme se o něco více sblížili a snad i někde v té krajíně zaniklých osad zahlédli Pána Boha...

PK

Výběr fotek najdete na sborovém webu ve fotogalerii. Jako ochutnávku máte jednu na konci na obálce.

VOLBY, KTERÉ MNĚ RADIKÁLNĚ ZMĚNILY ŽIVOT

Tsunami reportáží, článků, úvah, spekulací, kritik, předpovědí a i žvástů o výsledcích parlamentních voleb ve mně vyvolaly vzpomínky na své volební zážitky. Ty jsou mnohaleté, rozmanité, k zamyšlení. Mezi ty nejvýraznější patří volby prezidentské – devětkrát jsem volil prezidenta Spojených států, jednou v Československu a dosud dvakrát v České republice. Snad se dožiju voleb příštího obyvatele Pražského hradu. Těším se.

V USA jsem také hlasoval pro guvernéry státu New York, krajské hejtmany v Nassau County, zastupitele města Glen Cove, tam také do školní rady. Dále ve veslařském a motorkářském klubu, v krajanských spolcích a organizacích.

V mládí to byla volba kapitánů ve sportech a klubech, vše ještě za totality, kdy opravdu svobodné, bez tlaku shora byly jen ty před fotbálkem na travnatém

plácku v sousedství naší vilky nebo při hokeji na tenkrát ještě zamrzající Vltavě.

Jedny volby měly okamžitý, konkrétní a těžko smířitelný dopad na mne, na můj život, na moji budoucnost. V tom jistě nejsem sám, bylo nás víc. V paměti mně navždy zůstaly volby v naší třídě 11. A v tehdejší 19. jedenáctileté škole v Praze 4 – Braníku.

Do konce školního roku scházelo pár týdnů. Nervy cuchala nejen příprava na maturity, ale také probírání možností dalšího studia. Co dál? Na kterou školu se přihlásit? Proč tam a proč ne jina? Do učení, nebo někam do práce? K vojákům?

Jako kdyby to nestačilo, na naši třídu uhodila nečekaná událost. Tři naši spolužáci byli obviněni ze zpronevěry peněz z pionýrské kasičky, kterou spravovali. Já jsme se o tom dozvěděl, až když jsme měli hlasovat o vyloučení těch tří ze školy. Ani k maturitě neměli být puštěni. Případ nám byl při povinné třídní schůzce předložen jako již vyšetřený, náš úkol byl jejich vinu a trest jednohlasně schválit. My jsme nebyli porota, která zváží všechny okolnosti a podle svého svědomí a svědomí rozhodne o osudu těch tří, kterým by po jedenácti letech studií byl zaražen další osobní růst a vývoj podle jejich představ. My jsme měli jen potvrdit rozhodnutí, ke kterému došlo v ředitelně školy.

Mně to bylo hodně nepříjemné. Já mám rozhodnout o jejich osudu, přestože přesně nevím, co se stalo? Můžu si to vzít na svědomí? A tak, jako jeden ze dvou, ze tří, jsem nehlasoval pro, ale ani proti, jen jsem se hlasování zdržel. A to mě stálo zákaz studia na vysoké škole. Prý se o to postarala ředitelka školy, soudružka Okrouhlá. Měl jsem rád chemii, vždy jsem z ní měl jedničku, i u maturity, kde to nebylo jednoduché. Na poslední rok jsme totiž měli nového mladého chemikáře a ten si na ČVUT, kde nedávno promoval, nechtěl udělat ostudu, a tak mě u maturitní zkoušky trápil i mimo vybrané otázky. Rád jsem mu rozptýlil obavy, že bych další studium nezvládl.

Přijímací zkouška na ČVUT ovšem dopadla špatně. Hned ze začátku jsem byl šokovaný a rozhozený cílenými otázkami spíš politického charakteru, s mými znalostmi chemie a matematiky neměly nic společného.

A tak ty jedny niterné volby rozhodly o mém dalším osudu. Po maturitě jsem šel pracovat jako pomocný dělník ve velkém podniku. I topiče jsem dělal, 400 lopat uhlí do pece házel, zedníkovi cihly podával, závozníčil u větřiesky, pytle brambor do závodní kuchyně výtahem vozil, nádobí tam myl, já, maturant, po děvčatech v knihárně chtivě pokukoval.

Jeden z obviněných se jaksí stal komunistickým právníkem a já jsem se s ním nedávno setkal při naší pomaturitní slezině. Zatím korektně. Asi se opět někdy sejdem. Co mu mám říct, dědek dědkovi?

Petr Bísek

Vyšlo v MFD 26. října 2021.

hEaVEN

Herodes – to byl král! Ten to s dětmi uměl! Stačil rozkaz a spaly jako zařezané!

Nemáte-li rádi černý humor, měli jste tuto úvodní větu raději přeskočit. No – to jsem vás asi měl varovat dřív, jasně... Každopádně pod názvem „Herodes“ kdysi v Braníku vzniklo neformální setkávání nejmenších dětí s těmi, kdo je v tu chvíli mají na starosti. (Nechceme diskriminovat tatínky, prarodiče, širší příbuzenstvo či rodinné známé, kteří se uvolili věnovat ratolestem svůj čas.)

Ti všichni se i s dětmi mohou sejít každé úterý od 9 do 12 hodin v Evenu na setkání vpravdě nebeském – proto jsme zvolili název **hEaVEN**. Pokud někoho nezapadne nic sofistikovanějšího, pak je program velmi prostý – na podlahu se vysype spousta hraček a v nich si hrají malí i velcí. Je možno zpívat písničky i tančit. Velcí, kteří si zrovna nehrají, si povídají, pijí kávu či čaj, čas od času někdo přinese i něco na zub.

Svého času byla tato setkání spojena i s předkřesťní přípravou. S tím, že děti hlučí, se počítá. Přebalovací pult, teplá voda... to vše Even nabízí. Nezaujatý pohled to nejspíš nezhodnotí nijak vřele, ale vězte, že pohled zaujatý (tedy pohled toho, kdo má takové dítě na starosti) onu „nebeskost“ takového dopoledne docení bez jakékoliv námitky.

Na setkání s vámi i vašimi ratolestmi se těší *Jarda Pechar*:

KAŽDÉ ÚTERÝ | OD 9.00 | MODŘANSKÁ 118

Rodinný klub hEaVEN

příjemné zázemí, příležitost k rozhovorům, káva, čaj, hraní pro děti...

Even | přístavba u kostela ČCE Braník (Modřanská 118)
kontakt: J. Pechar (739 244 833) | branik.evangel.cz

DÍKY

za „zahradnické společnosti“

Upřímné poděkování patří všem, kdo během roku přiložili ruku ke společné péči o skalku. Díky velmi potřebné pomoci máme upravené okolí kostela, což navíc občas přiláká kolemjdoucí, kteří se na chvilku zastaví a třeba i najdou cestu do společnosti Božího lidu. Přejeme skalce hezkou zimní dobrou noc a těšíme se na jarní pokračování.

Lenka P.

PODZIMNÍ

Dobrý den,

předesílám, že žel nejsem členem sboru, neb bydlím ve 450 kilometrů vzdáleném dolnosaském Barsinghausenu. Mám však k branickému sboru vpravdě osobní vztah. Můj dědeček Timoteus Pokorný byl prvním farářem sboru a má teta Eva Borecká je jeho dlouholetou členkou. Považuji se za přítele branického sboru a jeho život bedlivě sleduji díky internetu a on-line přenosům bohoslužeb a biblických hodin. Občas napíšu nějakou tu básničku. Třeba by se vám mohla do Brány hodit takhle:

PODZIMNÍ

*Za zvuků bubnů kapky si skotačí,
na skleněném parketu s větrem se otáčí.
Umně se spouštějí provazy ze mraků,
pustá je zahrada v houstnoucím soumraku.*

*Po lžičce do hrnku pramínku medu,
s pletenou záchranou pro nohy z ledu.
Do dřeva uspaná sluneční lázeň,
s praskotem u krbu zahání bázeň.*

*Písmenka s radostí zvolna se linou,
všude je klid, jen myšlenky, myšlenky plynou.*

Srdečně zdraví
Ludwig S. Engel

ÚVAHA NAD 2. LISTOPADEM

Památkou zesnulých

Na konci října mě pozvala kamarádka na Olšany ve stylu „sejdeme se na hřbitově“. Že mi ukáže rodinnou dvojhrobku, starou přes sto let. Přišla celá rozčilená z jednání v kanceláři správy hřbitova. Šla tam zaplatit poplatek na dalších deset let. Jenže – ouha. První, co měla doložit, bylo, zda ta dvojhrobka je její. Sdělili jí, že hrobka má hodnotu malého domku, a tedy měla být zahrnuta do dědictví. Takhle se musejí sejít v kanceláři všichni dědici (bratřenci, sestřenice), nebo poslat plnou moc. („Jinak bude co?“)

Protože bylo teplo, svítilo slunce a podzim je krásný, procházely jsme se. Slyšely jsme také kolem hrobu Josefa Lady. Uklízela tam starší paní, která se s námi dala do řeči. Říkala, že je vděčná čtenářka Ladových říkadel, pohádek. Vzpomínaly jsme na slabikáře a kalendáře, které maloval.

To mne znovu přinutilo přemýšlet nad zapomenutými hroby těch, co nás předešli. Už jsme se Zd. Kučerovou uvažovaly o hrobu Jana Karafiáta (autora Broučků). Našla jsem ale, že o jeho hrob na Vinohradském hřbitově už je postaráno. Nevíme náhodou o někom, kdo už nemá, kdo by se postaral o jeho hrob? A jeho památka stojí za pozornost?

M. Ol.

DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ

S listopadem přichází čas vzpomínání. Krom vzpomínání na milované členy rodiny je dobré si vzpomenout i na ty, kteří za naši budoucnost obětovali své zdraví nebo život.

*Vy buďte ti, kdo v boj se dají,
když z rukou našich upadají
pochodně; zas zdvihněte je výš
zradíte-li, pak neuhlídá kříž
náš klid,
ač máky rozkvétají
na polích flanderských.*

John McCrae – Na flanderských polích

Veřejnou sbírku se symbolem vlčího máku pořádá už sedmým rokem nezisková společnost *Post Bellum*. Připnutím červeného kvítku vyjadřujeme úctu lidem, kteří bojovali za svobodu a demokracii na válečných frontách 20. století, v odboji i novodobých válečných konfliktech.

Připojte se ke sbírce, pomozte nám rozšířit tradici *Dne veteránů* a vybrat prostředky na zaznamenání a vyprávění příběhů válečných veteránů a dalších bojovníků za svo-

bodu. Těm, kteří potřebují, pomáháme v Centru pomoci Paměti národa.

Sbírka se koná od 1. do 30. listopadu a jako každoročně se do ní zapojují stovky dobrovolníků v ulicích obcí a měst a také stovky sbírkových míst po celé České republice. Sbírkou můžete podpořit také platbou on-line či nákupem na e-shop.pametnaroda.cz.

Den válečných veteránů se slaví celosvětově 11. listopadu, u příležitosti konce první světové války. Květy vlčího máku pokrývaly hroby vojáků padlých na západní frontě a staly se proto symbolem tohoto svátku.

převzato z webové adresy

www.denveteranu.cz

ZAMYŠLENÍ K ADVENTU

„Jsi Ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“

Znal ho a viděl se s ním, a přece se na sklonku svého života ptá: „Jsi Ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“

Kdo tedy je ten jehošuah ben-jósef min betlechém – jehošuah min nacaret? Kdo tedy je tedy ten o kterém Jan Křtitel při jeho křtu v Jordánu slyšel hlas, jenž o něm řekl: „Toto je můj milovaný Syn, toho poslouvejte“ a viděl tu holubici, která se nad ním snesla.

Kdo, kdo vlastně je ten, o němž evangelista Jan na počátku svého evangelia vyznává: „Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest, a svět ho nepoznal“?

Narodil se sice tak, jako se rodí všechny děti tohoto světa. Jen kdyby na jeho narození nebylo něco divného.

Nebyl počat ani z vůle muže a ženy, a přece byl chtěné dítě.

Nenarodil se v teple domova, nýbrž v vymrzlém a zatuhlém chlévě a postýlkou mu byl studený kamenný žlab, ze kterého žral dobytek.

Místo tepla krbového ohně musel vzít zavděk dechu dobytka.

Jeho narození doprovázel zvláštní úkaz na obloze, ať už ve formě pohybující se hvězdy, která se zastavila přímo nad oním betlehémským chlévem, kde se narodil, anebo ve formě andělského zpěvu „Glōriā in excelsis Deō et in terra pax“.

Když mu bylo dvanáct a slavnosti oslav Velikonoc v Jeruzalémě skončily a měl se s rodiči vrátit domů, řekl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že musím být v domě svého Otce?“ (L 2,49 B21)

„Na světě byl a svět skrze něho učiněn jest, a svět ho nepoznal.“

Nepoznal, ani když pak v dospělém věku 30 let učil. A když učil, učil ne jako zákoníci a farizejové, kteří se svým učením nejspíše chtěli jen pochlubit svou znalostí Písma, nýbrž jako ten, který „... moc maje“.

Pavel Sivák

ADVENTNÍ BIBLICKÁ

Ve středu 1. prosince se sejdeme v obvyklém čase 18 hodin na „biblickou“ – ovšem v lehce slavnostnějším kabátku. Bude první adventní, a zahájí tedy přípravu na příchod Pána Ježíše.

Zkusíme se trochu zamyslet nad církevními písněmi. Jaké mne osobně oslovují? Které mi předali rodiče, učitelé, faráři a ke kterým jsem si našel vlastní cestu? Může to být i téma, které by oslovilo naše sousedy a přátele – nezapomeňte je proto pozvat. ☺

Lenka P.

NOVÁ RUBRIKA

Rozhovory aneb Hádej s kým

Po článcích Netradiční křest Vltavou a Křtěná Vltavou (v minulém čísle) jsem se chtěla zeptat na několik otázek naší nové členky branického sboru, které tímto přeji co možná nejpříjemnější novou životní etapu (mezi námi).

■ *Co tě přivedlo do kostela ČCE?*

Do smíchovského kostela *Na Doubkové* mě přivedla moje kamarádka Hanka (velmi aktivní v tamním sboru). Seznámily jsme se, když můj první syn (Šimon) byl batole a já nejšťastnější máma na světě. Nic mi nechybělo, vždyť jsem měla zdravého a krásného synáčka, který se nám s manželem narodil během mrazivé Tiché noci na Boží hod.

Druhý syn (Jonáš) se narodil úplně opačně a způsobil i opačné pocity – narodil se v nejparnější den roku s ohněm (névus flammeus) na nožce. Pověry, neinformovanost a lidská hloupost mi namíchaly v žilách hormonální peklo. Manžel mou oporou nebyl, naopak jsme se začali postupně odcizovat. Potřebovala jsem životní oporu – můj první nejistý krok do smíchovského kostela, mé první padnutí oka na trojnápis (Víra, Naděje, Láska), mé první potřesení rukou s farářem Marošem Klačkem a mé první požehnání od něj byly jako balzám na duši. Tajně jsem si sem od té doby chodila pro posilu do dalších dnů...

■ *Jak ses dostala tedy do dřevěného branického kostela?*

Před třemi roky probíhala Noc kostelů a my s manželem vyrazili do nej-

bližších kostelů kolem našeho domu. Byla jsem unešená touto akcí a první člověk, s kterým jsem mluvila, byl energický, usměvavý a na první pohled šťastný Jaroslav Pechar. Chápala jsem, že je ve svém flow během prohlídky kostela i Evenu (čerstvě postaveného architektem Davidem Vávrou), ovšem uniklo mi, že je to farář sboru. Slyšela jsem totiž o faráři, že je dvojité dědeček – absolutně mi hlava nepobrala, že by tento vysoký, štíhlý muž v nejlepších letech, který mě absolutně ozářil, mohl být onen dědeček... Připadala jsem si jako v pohádce, když jsem následně přišla na nedělní bohoslužbu a začala postupně potkávat další milé členy sboru.

S každou další návštěvou a hlubším zapojováním se do sborových aktivit mi bylo jasné, že tohle je to pravé ořechové. Bylo mi dobře jako již dlouho ne... netrvalo dlouho a přivedla jsem s sebou i oba malé syny.

■ *Orientuješ se v křesťanských termínech?*

Vůbec ne. Já jsem již v červnovém čísle Brány vyprávěla o tom, že jsem přišla úplně nepolíbená... Respektive spíše jsem se svou typickou energií vletěla do sborových aktivit jako kometta. Začala jsem s kvízy bratra Čujana,

keré se hrají po nedělní bohoslužbě. Pan režisér mi pro mou první stylizaci vybral olympioničku Věru Čáslavskou. Miluji vzdělávání se a kvízem se učím, jak naši předchůdci řešili svoje problémy, viz má druhá role Božena Němcová či třetí role Karolina Světlá. V příštím roce mě čeká nejmenovaná kancléřka sousedního státu...

Následovalo úterní ranní čtení, které mi přináší úžasný intelektuální vhled ostatních účastníků a tím obrodu mých znalostí. Diskuse, která následuje po dočtení bloku zrovna rozečtené publikace, rozvíjí mezilidské vazby našeho sboru, poznáváme se a vyměňujeme si svoje názory.

Každé druhé pondělí v měsíci se od 18.00 hodin scházíme na Křesťanštině. Vždy je prezentováno téma jedním z nás a následuje diskuse, kde si vyjasníme terminologii a zasazení otázky do historického kontextu. Listopadově dávám vespolek ochutnat trénink mozku a jak s ním pracovat tak, aby i ve zrajícím věku měl co největší kapacitu naučit se, co si kdo zamane – třeba i Bibli.

Biblická hodina tedy logicky následovala a já si ji velmi oblíbila. Miluji knihy a těchto 66 knih v jedné je skutečná výzva i pro trenérku paměti. ☺

■ *Co tě vedlo ke křtu a proč ses nechala křtít ponořením do Vltavy?*

Voda, to je moje láska, a když vezmeme v potaz fakt, že branický kostel je od Vltavy co by kamenem dohodil, bylo by vysloveně hříchem tohoto faktu nevyužít. Vloni jsem na vlastní oči viděla křest poprvé – právě na břehu Vltavy, a tak jsem se faráře během předkřestní

přípravy zeptala, zda by něco bránilo tomu udělat celotělní ponoření, jak to dle Bible dělával Jan Křtitel. Odpověď zněla, že tomu nic nebrání, když se nebude muset nořit se mnou... ☺

■ *Probíhal nácvik před aktem?*

Seznámila jsem se svědomitě s problematikou otužování a s komunitou nedalekého klubu otužilců, který během COVID restrikcí prožíval nebyvalý boom. Otužilci byli vidět na březích Vltavy stále častěji, a tak si mě ani nikdo moc neprohlížel, když jsem s postupně a přirozeně se ochlazující Vltavou chodila cca 2× týdně trasu mezi Evenem a nejbližším vstupem do Vltavy.

■ *Musela sis zvykat na studenou vodu?*

Když voda s listopadem klesla pod 8 stupňů, doprovázely mě jednotlivé dobré duše, poněvadž mě chtěly podpořit v mém konání... S adventem jsem uznala, že již tak chladno na můj zářijový křest být nemůže, ☺ a přešla jsem plynule na adventní půst... který s malou pauzou přešel do suchého února a velikonočního půstu. S jarem jsem do vltavských vlnek skočila plná nového entusiasmu a prodloužila si tak „plavkovou sezonu“ na celých 8 měsíců z roku.

■ *Kdo se účastnil tvého křtu?*

Vlastně až na pár rodin, které zrovna na 8. září měly své klíčové životní události (např. Slavičkovi), mě podpořili zástupci všech mých životních vln (jak říkám obdobím cca 12 let dlouhým). Můj kmotr, který přijel z Vysočiny, byl kolegou v Axa pojišťovně; můj první šéf ze vzdělávací společnos-

ti SEMIS si mě vysloveně adoptoval (po nedávném skonu mého biologického otce doslova) a nechyběla ani klientka z mého současného působení v Centru aktivizačních programů na Bulovce.

■ *Jaká byla reakce tvojí rodiny?*

Moje původní rodina je čistě ateistická. Čím jsou její reakce na můj křest, mé nové jméno a mé nové já kritičtější, tím jsem raději – je to pro mě zpětná vazba, která mi ukazuje, jak dlouhý kus cesty jsem již za Kristem uběhla. ☺

■ *Proč byl křest ve středu?*

A záleží vůbec na dni? Ve středu v 19.30 probíhá cyklus pravidelných koncertů Proč se nepodepsal? To je další úžasná akce mého milovaného sboru a Rudolfa Měřinského. Přece není nic krásnějšího než spojit všechny smysly a pohladit duši i hudebním zážitkem. Současně jsem se přesně před deseti lety vdávala. Bylo mi 33 a vstupovala

jsem tehdy do nové životní vlny. Cítila jsem se šťastně, stejně jako nyní vystupující z očištné koupele.

■ *Jak pracuješ s energií, kterou jsi křtem získala?*

Dobrá otázka. Právě dávkování získané energie je velká potíž. Já běžím ke Kristu takovým tempem, že i má nová rodina v podobě církve někdy těžce nese ten let. Cítím z jednotlivé zpětné vazby obavy, abych neproletěla jako kometa a nepadla jako hvězda z nebe. Já jsem však v tomto ohledu vyrovnaná a díky své sportovní zkušenosti (karate) vím, že když mne něco srazí na dno, tak jsem vyčerpala teprve čtvrtinu ze svých sil... Věřím a díky zázrakům, které se mi již téměř 2 měsíce dějí, jsem si jista, že jdu konečně správnou cestou a s těmi správnými, kterým se již neztratím v temné, divné mlze...

Děkuji za rozhovor!

Jitka Slavíčková – reportérka Brány

POTRAVINOVÁ BANKA

■ *Co bylo impulsem ke vzniku výdejního místa potravinové banky na Zbraslavi?*

Víme, že i v našem městě a okolí jsou lidé, kteří žijí na hranici chudoby. Iniciativa pomáhat těmto lidem vyšla od Mikuláše Vymětala, faráře ČCE, který slouží jako celocírkevní farář pro menšiny a má mnohé zkušenosti s pomocí lidem v nouzi.

Mikuláš bydlí na zbraslavském sídlišti, my bydlíme nedaleko. Když hledal dobrovolníky, kteří by byli ochotni se na této aktivitě podílet, neváhala jsem. Můj muž se též zapojil, vytvořil a aktualizuje tabulky evidence odběratelů.

■ *Co je potřeba ke zřízení výdejního místa potravinové banky?*

Především tuto aktivitu musí zaštitovat nějaká důvěryhodná organizace,

v našem případě je to sbor ČCE v Braníku, jehož staršovstvo nám ochotně vyšlo vstříc. Dále máme smlouvu s potravinovou bankou v Modleticích, odkud potraviny dovážíme do výdejního místa. Z toho plyne, že musíme mít také někoho na přepravu potravin. Potraviny vozí svými auty dobrovolníci, přičemž jim propládíme pouze pohonné hmoty. Laskavostí ČČSH jsme získali výdejní prostor v kostele na Zbraslavi. Když se zboží přiveze, nastoupí další dobrovolníci, kteří ho rozdělují do připravených tašek s ohledem na počet členů rodiny.

■ *Jak získáváte kontakty na lidi, kteří potřebují potravinovou pomoc?*

Kontakty na lidi v nouzi získáváme prostřednictvím místních církví a institucí, které se věnují pomoci. Rozhovorem zjišťujeme konkrétní situaci zájemců o potravinovou pomoc. Někdy naši „klienti“ také doporučí další potřebné lidi.

■ *Kolik máte odběratelů a jak často potraviny poskytnete?*

V současné době zajišťujeme pomoc pro zhruba 60 rodin a jednotlivců, potraviny vydáváme 2× měsíčně.

■ *Kromě výdeje potravin věnujete se odběratelům i jinak?*

Při každém výdeji je v kostele krátký program, který připravuje Mikuláš Vymětal (promluva, rozhovor, video, píseň, modlitba...).

Postupně chceme ve spolupráci s odborníky spojovat tuto potravinovou pomoc s další pomocí (svěpomocná skupina, která se bude scházet, další sociální výpomoc). Cílem má být, aby „se postavili na vlastní nohy“ a potravinovou pomoc dále nepotřebovali. Potravinová výpomoc je někdy krátkodobá, jindy dlouhodobá. V současnosti spolupracujeme s Diakonií ČCE a hledáme formu spolupráce s místními organizacemi.

Pokud se chcete zapojit do naší činnosti, obraťte se prosím na mě.

Lia Valková

ADVENTNÍ ATMOSFÉRA

Na čtvrtek 25. listopadu od 16 hodin srdečně zveme zájemce o společné **tvoření adventních věnců**.

Kdo by mohl donést větve, je vítán dvojnásobně. ☺

Sejdeme se v Evenu a podle množství shromážděného materiálu připravíme výzdobu bohoslužebného prostoru.

Třeba dojde i na menší věnec pro naše domovy.

Lenka P.

OBCHŮDEK JEDNOHO SVĚTA

Poděkování

Milé sestry a bratři,

dovolte, abych Vám vyjádřila poděkování za to, že jste měli i tentokrát chuť a zájem smysluplně nakupovat a podporovat tak lidi v rozvojových zemích i práci naší o. p. s. Jeden svět, tržba činila nádherných 20 731 Kč.

Věřím, že na jaře se s Vámi budeme moci opět setkat.

S díky a s pozdravy
Magdalena Jelínková
a celý kolektiv JS

ŽONGLOVÁNÍ S PĚTI MÍČKY

Generální ředitel Google Sundar Pichai přednesl projev za pouhých 60 sekund, když řekl:

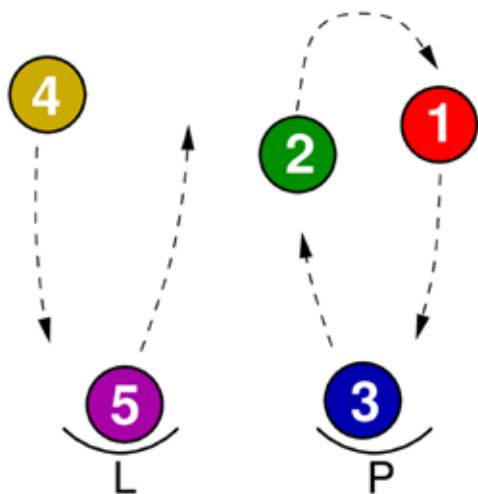
Představte si, že život je jako žonglování s pěti míčky, se kterými žonglujete ve vzduchu a snažíte se, aby žádný z nich nespádl. Jen jeden z míčků je z gumy a ostatní jsou ze skla.

Pět míčů představuje - práci, rodinu, zdraví, přátele a vaši duši. Nebude trvat dlouho a uvědomíte si, že práce je ten gumový míček. Pokaždé, když spadne, znovu se odrazí a vrátí nazpět, zatímco ty ostatní míčky ze skla jen spadnou. Nevrátí se už zpět do předchozí podoby...

Budou buď poškozené, rozbité, popraskané, nebo dokonce úplně zničené.

Musíte si toho být vědomi.

Spravujte svou práci efektivně v pracovní době, udělejte si čas na sebe a svoji duši, udělejte si čas na rodinu a přátele, vhodně odpočívajte a dbejte o své zdraví, dokud je to možné.

(z internetu)

SPOKOJENÝ POHLED ZPĚT I DOPŘEDU

Je to dlouhá doba do naší příští letní sborové dovolené, ale já už teď na ni myslím a těším se. Naše skvělá organizátorka Zdenička Kučerová se mně totiž svěřila, že se nám bude v Jáchymově a jeho okolí stejně líbit a budeme spokojeni, jako tomu bylo letos v Železně Rudě. A tak se hodně, hodně těším.

V Železně Rudě a okolí se mně tak moc líbilo, že se tam chystám ještě jednou, a to znovu do Chaty Ořovského. Já jsem tam byl tak spokojený, že když jsem zcela náhodou našel v nedávném vydání nezávislé kulturně-společenské revue *Babylon** zajímavý rozhovor s Josefem Rösslerem, vnukem Josefa Rösslera-Ořovského, poslal jsem ho paní Ivě. A k tomu jsem připsal, co mně o své návštěvě v Chatě Ořovského řekla moje americká dcera Veronica.

Veronica totiž během své srpnové návštěvy Prahy neodolala mému vábení a přijela se s manželem a jejich mladším synem podívat na ty „nádherné šumavské lesy“. Na oběd jsme se zastavili v Chatě Ořovského, objednali si svíčkovou, kachnu a dvojí ovocné knedlíky. Moji vzácní hosté se shodli, že si během těch dvou týdnů v Čechách nikde tak nepochutnali jako právě u Ořovských.

A tak se tam znovu chystám, možná ještě tento měsíc. Jen ta sice perfektní, ale jako zmije se kroutící silnice z Klatov dolů na Šumavu mému mercedesáckému korábu zas tak moc nesvědčí, on nejradyji „letí“ rovně po autobahnu. Zatačet také jakž takž umí, ale není to má stará Subaru Impreza, která mně 14 let věrně sloužila, na podobné zatáčky se těšila!

Jen aby nám to covid nepokazil...

Petr B.

TĚM Z VÁS, KTEŘÍ JSTE HO ZNALI

Koncem října zemřel ve věku 84 let můj nejstarší bratr Jan Bísek. Jeho pozemský život ukončila Alzheimerova nemoc a postcovidový syndrom.

Pohřeb se nekonal, urna s jeho popelem by měla být na jaře příštího roku uložena do rodinné hrobky v Rakovníku.

Přestože Honza polarizoval naši rodinu a obrátil se zády k církvi, můj druhý bratr Tomáš, evangelický farář, vyjádřil svůj i můj sentiment slovy, že je tu „... prosba, aby byl přijat v rukách Stvořitele“.

S pozdravem,
Petr Bísek

*) *Babylon*, „Studentský časopis pro seniory“, vychází v Praze od roku 1992 a je převážně distribuován mezi studenty vysokých škol po celé republice.

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA

čtvrtek 15.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXVII. ročník, číslo 11/listopad 2021

Vychází zpravidla každou třetí neděli v měsíci

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Korektury: Pavlína Kroužková, David Navara

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>

Redakční uzávěrka časopisu je druhý čtvrtek v měsíci

Příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

